

REVISTA ȘCOLII MILITARE DE MAÎȘTRI MILITARI A FORȚELOR NAVALE
„Amiral Ion Murgescu”

Numărul 2 (11)/2020

POSEIDON

Mai mult decât profesie, pasiune!

8 octombrie 1897 - 8 octombrie 2020

**123 de ani de tradiție în
slujba Marinei Militare**

**Școala Militară de
Maiștri Militari a
Forțelor Navale are un
nou COMANDANT**

**VIATA DE MILITAR
ÎNCEPE AICI**

CUPRINS

EDITORIAL

Începuturi pag.2

EVENIMENTE

Ziua Marinei Române pag. 4

Premiu pentru creație literară pag. 4

Elevi militari la Ștăfeta INVICTUS 2020 pag. 30

Răsplata fatelor bune pag. 30

De Sărbători, dăruiește viață pag. 28

Marinarii militari, ajutoare pentru Moș Crăciun pag. 29

ÎNCEPUTURI

Viața militară începe aici pag. 5

„În numele Patriei, îți înmânez arma!” pag. 6

Prezentarea Drapelului de Luptă al unității pag. 6

Depunerea Jurământului Militar pag. 14

Comandorul Nicu CHIREA este noul comandant al școlii pag.15

ACTIVITĂȚI PRACTICE

Practică marinărească la Centrul de Pregătire de la Palazu Mare pag. 7

Elevii militari asistă la exercițiile navale româno-britanice din Marea Neagră pag. 13

ANIVERSARE

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, 123 de ani | 8 octombrie 1897 - 8 octombrie 2020 pag. 8

Aniversare în condiții de pandemie pag.9

Forțele Navale Române, 160 de ani în serviciul Patriei pag. 12

INSTRUCȚIE

„Gaze! Gaze!” pag.10

Prima sesiune de tragere pag.16

INTERVIU

Mamă și fiică, în slujba armelor pag. 20-24

ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI

În vizită la Muzeul Național Militar „Regele Ferdinand I” pag.17

SĂPTĂMÂNA ALTFEL

În vizită la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța pag.11

Lecție-vizită în Portul Militar Constanța pag.18

Weekend de relaxare pentru elevii militari la Microrezervația din Constanța pag.19

FAUNA DIN ADÂNCURI

Cetaceele din Marea Neagră pag.24-26

1 DECEMBRIE

La mulți ani de Ziua Națională a României! pag. 27

GÂNDURI PENTRU SUFLET

Prima Impresie... pag. 31

POSEIDON

Revista Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”

Mai mult decât profesie, pasiune!

Coordonator: Cristina SÎMBETEANU;

Redactori: Cristina SÎMBETEANU; Elv. cap. Andrei GIBA; Elev Elena Iuliana TUDORAN

Foto: Cristina SÎMBETEANU; Centrul Media al Forțelor Navale; Shutterstock.com

Tehnoredactare: Cristina SÎMBETEANU

Începuturi

Orice început de an școlar ori de ciclu de studii se află sub spectrul necunoscutului, dar și al așteptărilor optimiste deopotrivă.

Toamna anului 2020 a însemnat pentru Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale linia de start pentru noi începuturi: o nouă promoție deosebit de numeroasă de elevi, dar și un nou comandant, în persoana comandorului Nicu Chirea.

Schimbări, așadar și începuturi în care am sădit o mulțime de speranțe. Pandemia de coronavirus este încă aici și ne complexește cu limitări și restricții, contribuind la creșterea nivelului de cortizol al tuturor. Haideți să proiectăm totuși latura constructivă a tot ceea ce înseamnă de fapt pandemia de coronavirus, nu doar pentru noi, ci pentru întreaga lume. Să ne imaginăm restricțiile nu ca o avansare cu frâna de mână trasă, ci ca pe o pauză tactică. Acel răgaz pe care militarii mizează pentru a-și recalcula poziția și pentru a-și reconfigura strategia. Sigur, suntem condiționați să acționăm în funcție de anumiți factori, însă este important de remarcat faptul că timpul nu s-a oprit în loc și orice pas, oricât de mic, făcut înainte, este tot un progres.

Aflați din acest număr al revistei POSEIDON cu ce gânduri pornește la drum noul comandant al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale și care sunt așteptările proiectate asupra noilor promoții de maiștri militari de marină.

Așteptările nu înseamnă totul. Pentru a putea avea așteptări dintre cele mai exigente, este necesar ca mai întâi să creezi contextul propice dezvoltării șanselor pentru acești tineri. Fiecare dintre ei a pășit pe poarta unității cu entuziasm, cu motivații fie pragmatice, fie sentimentale, însă decizia dusă până la capăt de a se înrola în această formă de învățământ este prin sine însăși o promisiune.

Cu toată căldura, vă invităm să răsfoiți acest număr pentru a descoperi modul nostru de a gestiona pandemia și de a continua să face progrese spre modernizarea învățământului tehnic militar de marină, chiar așa, cum măștile pe figură și cu permisiile și învoirile suspendate ca măsură de precauție.

*Lectură plăcută vă urează
Redacția*

ZIUA MARINEI ROMÂNE

La mulți ani tuturor celor care poartă veșnic în suflet deviza „Onoare și patrie”!

Activitățile s-au desfășurat cu precădere în Portul Militar Constanța, precum și în mediul online, unde publicul a fost invitat să interacționeze cu lumea marinarilor militari în diferite moduri inedite.

La evenimentul desfășurat pe 15 august în dana militară a Portului Constanța, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale a fost reprezentată în garda de onoare a președintelui României de un pluton de cadre.

Ziua Marinei Române reprezintă pentru învățământul militar postliceal de marină un prilej de a celebra propria bucată de istorie comună cu ce a Marinei Militare.

Purtăm zi de zi cu mândrie și demnitate tricolorul României și cu toții, ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați gradati profesioniști suntem o echipă puternică ce apără, în permanență, interesele națiunii pe uscat și pe mare.

Ziua Marinei Române a fost, anul acesta, o sărbătoare adaptată condițiilor impuse de pandemia de coronavirus.

toții, ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați gradati profesioniști suntem o echipă puternică ce apără, în permanență, interesele națiunii pe uscat și pe mare.

Premiu pentru creație literară

Elev caporal Cosmina Andreea Vintilă, de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, a obținut locul al II-lea, la secțiunea „Poezie” în cadrul concursului național de creație literară „Fascinația Mării”, organizat de Cercul Militar Constanța, în colaborare cu Statul Major al Forțelor Navale și cu Cenaculul Literar „Mihail Sadoveanu”.

„Sunt bucuroasă! Scriu poezii de mult timp, dar nu am avut întotdeauna curajul să le arăt lumii. Acest premiu, primul din palmaresul meu literar, mă face automat mai încrezătoare. E plăcut să îți vezi talentul apreciat, mai ales de scriitori profesioniști. Îmi doresc să continui

colaborarea cu Cercul Militar Constanța și cu Cenaculul «Mihail Sadoveanu» și, cu siguranță, voi mai participa și la edițiile viitoare ale concursului”, spune Cosmina.

Festivitatea de acordare a premiilor a avut loc vineri, 23 octombrie, în cadru restrâns, în aer liber, în curtea Muzeului Național al Marinei Române, cu respectarea tuturor normelor sanitare în vigoare.

Cu ranița doldora de visuri și speranțe, unii cu optimism, alții cu înfrigurare, dar cei mai mulți cu entuziasm și determinare, cei 89 de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maștri Militari a Forțelor Navale au trecut, pe 6 septembrie, pentru prima dată, pragul instituției.

Au fost întâmpinați la poarta unității de o primă figură autoritară, aceea a noului lor comandant de companie, căpitanul Marius Nazare. Alături de acesta, bobocii au făcut cunoștință și cu viitorii lor gradați pe batalion,

În prima zi, bobocii au primit, pentru început, echipamentul sportiv în care vor desfășura primele lor activități de instrucție, urmând ca, în perioada următoare, să fie echipați și cu ținuta obișnuită de instrucție, cea pe care, mulți dintre ei o asociază cu statutul de militar, la care au visat până în acest moment.

Prima zi la școală a însemnat pentru elevii de anul I și primul contact cu sectoarele, au învățat cum să-și ocupe locul în formație, iar medicul unității, doamna Liliana Dumitru, le-a reamintit de ce sunt importante igiena personală foarte atentă și purtarea măștii în

VIATA DE MILITAR ÎNCEPE AICI

adică elevii de anul II care vor ține seama, pe parcursul următoarelor luni, ca toate regulile să fie respectate și disciplina să fie mereu la ea acasă.

La sosire, noii elevi n-au avut parte de pod de flori, ci au fost întâmpinați cu soluție dezinfectantă și au trecut obligatoriu prin punctul de triaj epidemiologic, înainte de a-și continua traseul până la pavilionul dormitoarelor.

această perioadă în care încă ne confruntăm cu epidemia de COVID-19.

Le dorim fiecăruia dintre ei să se bucure din plin de această nouă etapă din viață, le urăm bun venit la bord, mult succes și o adaptare cât mai rapidă la rigorile vieții militare!

„În numele Patriei, îți înmânez arma!”

Un moment solemn a avut loc pe 10 septembrie, pe platoul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Elevii de anul I au primit o nouă confirmare a statutului de militar, în cadrul ceremonialului de înmânare oficială a armamentului individual.

Locțiitorul comandantului Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, căpitan-comandor Valentin Nae, le-a vorbit bobocilor despre însemnătatea momentului și a pus un accent deosebit pe responsabilitatea ce coboară pe umerii fiecăruia dintre ei odată cu primirea armamentului. Cu formula „În numele Patriei, îți înmânez arma!” fiecărui elev i-a fost încredințat pistolul mitralieră. Unii cu tărie în glas, alții încercând să-și stăpânească emoțiile puternice generate de eveniment, au apucat arma cu fermitate rostind „Servesc Patria!”

Conform statutului, fiecărui elev militar îi este dată în folosință o armă, instrumentul care îl va ajuta să își ducă la îndeplinire sarcinile și obligațiile specifice mediului militar, dar care, la nevoie, îl va ajuta să-și apere propria viață sau pe cea a camarazilor săi.

Prezentarea Drapelului de Luptă al unității

Prezentarea Drapelului de luptă este unul dintre momentele cele mai importante pentru începuturile oricărei cariere de militar, pentru că acest simbol este sinonim cu existența unității. De acest eveniment deosebit au avut parte, săptămâna aceasta, și elevii de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

În cadrul unei ceremonii restrânse, stindardul, care simbolizează onoarea câștigată prin luptă și care stă mărturie curajului înaintașilor, a fost adus în fața formației, pe acordurile imnului național.

Locțiitorul comandantului Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, cpt.cdor Valentin Nae, le-a vorbit celor mai tineri marinari despre modul în care drapelul de luptă al unității face legătura între armată și ființa națională, amintind

fiecărui militar de datoria sfântă de a servi patria cu credință și de a-i apăra cu orice preț unitatea, suveranitatea și independența.

Practică marinărească la Centrul de Pregătire de la Palazu Mare

Pentru elevii militari de anul al doilea ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, care nu au avut în anul 2020 oportunitatea de a efectua stagiul de pregătire marinărească, în marș, la bordul navei-școală „Mircea”, luna septembrie a fost dedicată însușirii tainelor navigației cu vele, la Centrul de Pregătire Marinărească și Sporturi Nautice de la Palazu Mare, aflat în subordinea Academiei Navale.

Sub coordonarea cpt.cdor Bogdan Aur, în calitate de șef al practicii și îndrumați pas cu pas de maiștrii militari Viorel Marcu și Marius Ocneru în calitate de instructori, dar și de Andreea Mihăescu - instructor de yachting la Academia Navală, elevii militari au învățat ce înseamnă manevra ambarcațiunilor cu rame și vele, armarea și dezarmarea acestora.

După sesiunea de cunoaștere a regulilor de com-

portare la bordul unei ambarcațiuni, elevii militari au descoperit că bățutul bandulei și aruncarea acesteia la punct fix nu este o operațiune atât de simplă pe cât poate părea, dar că exercițiul duce întotdeauna la perfecțiune.

ANIVERSARE

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale
„Amiral Ion Murgescu”
123 de ani

8 octombrie 1897 - 8 octombrie 2020

Scoala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” aniversează joi, 8 octombrie, 123 de ani de la înființare, în anul 1897, la Galați, fiind singura instituție de învățământ postliceal militar de marină din România.

Prin Înaltul Decret nr. 3110 al Regelui Carol I, a fost fondată „Școala de submecanici și submaestri de marină”, care a avut, permanent, o misiune unică, relevantă atunci și acum, aceea de a forma tehnicieni capabili să opereze, să întrețină și să repare tehnica de la bordul navelor militare.

În decursul istoriei sale, școala a funcționat în patru garnizoane și a avut 11 sedii. Din anul 1908, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale funcționează la Constanța. Existența neîntreruptă a acestei instituții s-a suprapus cu unele dintre cele mai dificile contexte istorice, pe care România le-a străbătut. Tradiția și prestigiul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale s-au născut din capacitatea sa de a se adapta vremurilor și angajamentelor asumate de marina militară.

Astăzi, conducerea Statului Major al Forțelor Navale și cea a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale manifestă o preocupare constantă pentru modernizarea resurselor și pentru alinierea calității învățământului la cerințele momentului. În contextul epidemiei de SARS-CoV 2, se depun eforturi pentru ca programul de pregătire a viitorilor maiștri militari de marină să nu fie afectat, iar fiecare nouă promoție să poată absolvi în parametri optimi, fără a fi excluse etape.

Cu tehnici de predare adaptate erei digitale, cu dotări și facilități de actualitate, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale este o variantă foarte bună pentru tinerii care doresc să urmeze o carieră militară în domeniul naval. Școlarizarea durează doi ani și sunt pregătiți maiștri militari de marină în următoarele specialități: Timonier și tehnică de navigație navală, Artilerie navală și antiaeriană, Rachete navale și antiaeriene, Arme sub apă, Comunicații navale, observare semnalizare, Radiolocație navală, Hidroacustică, Motoare și mașini navale, Motoare și instalații electrice navale. La finalul studiilor, absolvenții sunt înălțați la gradul de maestru militar clasa a V-a și primesc repartii pe funcții în unitățile Forțelor Navale Române.

Mai mult decât
profesie,
PASIUNE!

Aniversare în condiții de pandemie

Aniversarea a 123 de ani de tradiție scrisă de generațiile Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale a fost marcată într-un cadru oficial, dar restrâns, pentru a fi respectate măsurile de prevenire a transmiterii noului coronavirus.

Astfel, elevii de anul I au luat parte, pe platoul unității, la un moment special de evocare a istoriei complexe pe care a parcurs-o instituția de învățământ militar al cărei ecuson îl poartă și ei, astăzi, cu mândrie.

Cel care le-a vorbit primul a fost locțiitorul comandantului, Cpt. cdor Valentin Nae, care și-a centrat discursul pe importanța performanței fiecărei generații și pe felul cum acest fapt dă naștere tradiției și prestigiului.

Onoarea de a evoca trecutul uneori greu încercat, dar frumos, al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor

Navale, i-a revenit maestrului de comandă al unității, M.m.pr. Laurențiu Dragomir.

Emoționant și onorant deopotrivă pentru elevii întregului batalion este faptul că ei înșiși completează acum o pagină care va rămâne în istoria școlii, aceea despre adaptarea sistemului de învățământ tehnic militar de marină la condițiile excepționale impuse de o pandemie.

Educația și instrucția de calitate reprezintă principalele noastre priorități

In contextul restricțiilor impuse pentru prevenirea infectării cu noul coronavirus, pe 8 octombrie, în ziua aniversării noastre de 123 de ani de tradiție în pregătirea maiștrilor militari de marină, am sărbătorind făcând ce știm mai bine, respectând, în același timp, măsurile de distanțare și de purtare a măștilor de unică folosință.

Zece elevi de anul al II-lea a luat parte la o misiune specifică a corvetei „Amiral Petre Bărbuneanu” (260), în timp ce elevii de anul I și cadrele militare s-au aflat în poligonul de tragere de la Capu Midia.

„GAZE! GAZE!”

Elevii militari au renunțat, pe 15 octombrie, timp de câteva zeci de minute, la măștile de unică folosință, în favoarea... măștilor de gaze.

Din fericire, nu a fost vorba de niciun incident periculos, ci doar de un exercițiu de verificare a măștii contra gazelor, în atmosferă contaminată.

Elevii au rămas timp de aproximativ un minut în cortul special amenajat pentru exercițiu, pentru a testa astfel etanșeitatea măștii și pentru a înțelege exact de ce utilizarea corectă a măștii contra gazelor este vitală.

Sub coordonarea comandantului de batalion și sub supravegherea șefului de stat major și a personalului medical, elevii militari s-au constituit în grupe, s-au echipat cu măștile de gaze și, rând pe rând, au pătruns în cortul în care fusese eliberată substanța presupus periculoasă.

În vizită la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța

Elevii militari din anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au mers, pe 24 octombrie, în vizită la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie din Constanța, ca parte a periplului lor de cunoaștere a obiectivelor culturale ale orașului.

Încă de la primele încăperi, muzeul impresionează prin cele două săli de Tezaur, unde se află expusă și statueta șarpelui-zeu Glykon, pentru a continua mai apoi, la etajul I cu prezențarea cronologică a vestigiilor de istorie antică și medievală a Dobrogei. Ultimul etaj aduce vizitatorilor mai aproape de contemporan, în special prin expoziția permanentă ce redă imaginea fidelă a României comuniste.

Dacă statuetele, uneltele și armele antice și medievale i-au dus pe elevii militari cu gândul la cărțile de istorie și la povestirile care redau faptele de vitejie ale înaintașilor, exponatele care ilustrează

a doua jumătate a secolului XX, respectiv Comunismul din România, i-a dus pe tineri cu gândul la amintirile pe care le-au auzit depănate de bunicii și părinții lor. Peștele din sticlă amplasat pe televizorul alb-negru și uniforma pepită au stârnit nostalgii vesele. Încăperea ce reconstituie un fragment al laturii celei mai sumbre ale regimului totalitar din România, a generat sobrietate și reflecție în mintea elevilor militari.

Vizita la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie, mărturisesc elevii, a fost frumoasă și utilă, din perspectiva în care a determinat, pentru unii, un punct de plecare pentru lărgirea orizonturilor și, pentru toți, subiecte inepuizabile de discuții și dezbateri.

Forțele Navale Române, 160 de ani în serviciul Patriei

22 octombrie 1860 – 22 octombrie 2020

Suntem onorați să celebrăm, pe 22 octombrie, alături de camarazii noștri, 160 de ani de istorie și tradiție a Forțelor Navale Române și, în același timp, 123 de ani de istorie comună, sub tricolorul României și sub deviza „Onoare și Patrie“.

De la 1860, când, prin contopirea flotelor Moldovei și Munteniei, a luat ființă prima structură navală unitară, Forțele Navale Române au parcurs un drum lung și complex. Un moment crucial a fost Războiul de Independență, unde victoriile obținute de marinarii români, pe Dunăre, au dus la geneza, în 1897, a ceea ce cunoaștem acum ca fiind Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Cu cinste, onoare și demnitate am apărat fruntariile fluviale și maritime ale României în cele două războaie mondiale și am continuat, ulterior, să pregătim generații de tehnicieni militari cu deosebită rigoare pentru a ne menține relevanța.

Astăzi, putem afirma, cu mândrie, că suntem cu toții parte a unui întreg ce constituie o forță și o resursă de apărare esențială pentru România, recunoscută și apreciată inclusiv în cadrul parteneriatelor cu Alianța Nord-Atlantică, Uniunea Europeană, precum și de alți actori din domeniul militar naval. Dincolo de acest as-

pect, în sufletul fiecăruia dintre noi, suntem o mare familie, care își susține necondiționat membrii, dar care nu își uită nici rolul în comunitate.

Coeziunea, profesionalismul susținut și dedicarea marinarilor militari, indiferent că vorbim despre ofițeri, maiștri militari, subofițeri sau soldați gradați profesioniști s-au dovedit a fi elementele cheie pentru modernizarea constantă a Forțelor Navale Române.

În această zi cu semnificație specială, dorim să reconfirmăm angajamentul nostru pentru pregătirea, formarea și specializarea la cele mai actuale standarde a promoțiilor de maiștri militari de marină.

Ca și până acum, vom onora jurământul militar și vom rămâne „coloana vertebrală” a Forțelor Navale Române, caracterizată prin verticalitate de neclintit, integritate dovedită și responsabilitate fără cusur.

ELEVII MILITARI ASISTĂ LA EXERCITIILE NAVALE ROMÂNNO-BRITANICE DIN MAREA NEAGRĂ

O grupă de 20 de elevi militari de anul al II-lea, de la diferite specialități ale Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, s-au aflat vineri, 23 octombrie, la bordul fregatei „Mărășești” (F 111) pe durata exercițiului naval desfășurat alături de distrugătorul britanic HMS „Dragon” (D35), în largul Mării Negre.

Scenariul secvențelor de instruire în apele naționale și internaționale din Marea Neagră, a cuprins exerciții de luptă antiaeriană, la care au participat și aparate de zbor MiG-21 LanceR ale Statului Major al Forțelor Aeriene, precum și un avion CF-18 Hornet al Forțelor Aeriene Regale Canadiene.

Pentru elevii militari, vizita la navă a avut scopul de a-i familiariza cu tehnica specifică de la bordul unei fregate, cu particularitățile armamentului și ale misiunilor. Maiștrii militari din echipaj le-au explicat viitorilor lor colegi din Forțele Navale cum funcționează aparatura, care este rolul fiecărui specialist în cadrul unității de luptă și le-au dezvăluit care sunt așteptările pe care echipajul navei le are de la tinerii maiștri militari atunci când sunt, în sfârșit, repartizați pe funcții.

La rândul lor, elevii militari au profitat de prilej pentru a vedea cât mai multe compartimente ale navei și pentru a adresa maiștrilor militari toate întrebările generate de aprofundarea teoriei. Faptul că au luat parte la un exercițiu naval a fost, spun ei, o experiență deosebită, care i-a făcut să conștientizeze adevărata importanță a tehnicianului la bordul navei de luptă.

DEPUNEREA JURĂMÂNTULUI MILITAR

*„Eu... jur credință Patriei mele, România!
Jur să-mi apăr țara chiar cu prețul vieții!
Jur să respect Constituția, legile țării și regulamentele militare!
Așa să-mi ajute Dumnezeu!”*

Cu aceste cuvinte rostite cu toată convingerea, Forțele Navale Române primesc în rândul lor pe cei mai tineri marinari militari. 76 de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au depus, astăzi, Jurământul Militar, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Navale. Ceremonia s-a derulat într-un cadru restrâns, cu respectarea strictă a normelor sanitare în vigoare.

Dincolo de a fi o simplă opțiune profesională, cariera militară impune o anume vocație și are tendința firească de a se transforma într-un mod de viață. Alegerea de a îmbrăca ținuta militară denotă un caracter puternic și un patriotism desăvârșit. De aceea, sentimentele de mândrie și responsabilizare trăite în momentul rostirii Jurământului Militar

rămân pentru totdeauna întipărite în memoria militarului și devin călăuze ale pașilor pe drumul profesional.

Aceste trăiri puternice le-au experimentat, astăzi, și cei 57 de băieți și 19 fete, elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, care, prin rostirea legământului sacru față de țară și popor, își asumă responsabilitățile și restricțiile care derivă din viața de militar, dar și onoarea pe care haina militară o conferă.

Fiecăruia dintre ei îi dorim mult succes, să dea mereu dovadă de tărie și, în frumoasa tradiție marinărească, „Bun cart înainte!”

COMANDORUL NICU CHIREA ESTE NOUL COMANDANT AL ȘCOLII

Ajunul Zilei Armatei României a constituit prilejul excelent nu doar pentru depunerea Jurământului Militar, ci și pentru organizarea ceremoniei de predare – primire a comenzii unității și a Drapelului de Luptă ale Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

În prezența șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral Mihai Panait, comandorul Nicu Chirea a preluat comanda Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale de la locțiitorul comandantului, căpitan comandor Valentin Nae. Comandorul Chirea îl înlocuiește la conducerea unității pe

comandorul Viorel-Vasile Roman.

„Este o responsabilitate foarte mare pe

care mi-am asumat-o astăzi și îmi propun ca în viitorul apropiat să dezvoltăm foarte mult, cu sprijinul colegilor pe care i-am găsit în această unitate, această componentă fundamentală a instruirii, care se numește învățământul militar. Sunt conștient de faptul că am o misiune grea, dar în același timp îmi propun să muncesc asiduu, împreună, repet, cu colegii pe care i-am găsit în această instituție, astfel încât să ajungem să propunem Forțelor Navale Române specialiști de bună calitate, care să ducă mai departe Forțele Navale pentru a-și îndeplini misiunile”, declară comandorul Nicu Chirea la început de mandat.

În vârstă de 50 de ani, comandorul Nicu Chirea a absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, ca șef de promoție, în anul 1995. Cu o pregătire profesională solidă și cu o bogată experiență pe funcții de conducere la bordul navelor militare fluviale, dar și în structuri din cadrul Statului Major al Forțelor Navale, comandorul Chirea își propune să aducă un suflu nou asupra calității învățământului militar tehnic de marină.

PRIMA SESIUNE DE TRAGERE

Au ales cariera militară atrași de sobrietatea ținutei, de statutul social impunător. Au pășit pe poarta unității știind că îi așteaptă doi ani în care disciplina și rigoarea vor fi cuvintele de ordine în fiecare moment, dar n-au anticipat emoția și responsabilitatea care se nasc în mintea și sufletul militarului atunci când apasă prima oară pe trăgaciul armei din dotare.

În a doua jumătate a lunii octombrie, elevii de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au avut parte de prima lor sesiune reală de tragere. Pe lângă precizia care, în anumite situații, poate determina granița dintre viață și moarte, elevii au aflat că stăpânirea de sine, controlul emoțiilor și inclusiv al respirației sunt extrem de importante, iar responsabilitatea

de a ține în mână arma, în timp ce la piept porți culorile drapelului național, este incomensurabilă.

Auzul primelor focuri de armă este întotdeauna coplesitor și în timp ce pe unii îi poate descuraja, altora le face ca nivelul pulsului să atingă cerul. Concentrați să

rememoreze regulile învățate la instrucția tragerii și cu urechile ciulite la comenzile comandantului de batalion, elevii au apăsă trăgaciul armei, încercând în același timp să obțină echilibrul între adrenalina momentului și starea de calm necesară pentru a nimeri ținta.

Pasionați de scene de război văzute în filme sau de armament utili-

zat până acum doar în jocurile video, experiența primei trageri i-a ajutat pe băieți să conștientizeze impactul real al unei arme și consecințele mănuirii acesteia.

În vizită la Muzeul Național Militar „Regele Ferdinand I” – filiala Constanța

„A fi militar nu înseamnă doar să ții o armă în mână, înseamnă să ți cunoști trecutul, să trăiești ancorat în prezent și să faci orice este corect și necesar pentru ca viitorul să ia înfățișarea pe care ți-o dorești”

Ghidați de aceste cuvinte, elevii militari din anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au mers, de Ziua Armatei României, să viziteze Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I” – filiala Constanța.

Gazdă le-a fost directorul muzeului, prof. dr. Costin Scurtu, unul dintre cei mai fini cunoscători ai istoriei poporului român și Armatei României. Încă de la primire, prof. Scurtu le-a vorbit elevilor militari despre cât de important este să cunoști trecutul pentru a putea înțelege corect prezentul și pentru a putea anticipa și pregăti viitorul.

A urmat turul expoziției permanente a muzeului când, în mod cu totul neașteptat pentru viitorii maiștri militari de marină, directorul muzeului i-a invitat să ia un altfel de contact cu istoria Armatei României. Tinerii au avut permisiunea de a ține în mâini arme – ajunse acum piese de muzeu – care, la vremea lor, i-au ajutat pe ostașii români să obțină victoriile care au șlefuit prezentul României.

În stilul oratoric aparte care îl caracterizează, prof. Costin Scurtu i-a plimbat pe elevii militari, fizic, prin sălile muzeului și, mental, pe câmpul de bătălie și

în momentele cruciale ale destinului națiunii, reușind să le transmită, pentru o clipă, fiorii și emoțiile pe care le-au trăit predecesorii noștri.

Elevii militari au savurat prezentările, iar la plecare au dat verdictul: „Cea mai frumoasă vizită la muzeu pe care am făcut-o vreodată! Ne-a plăcut tare mult aici și ne dorim să mai revenim!”

Iubirea și respectul pentru istoria națiunii poartă numele de patriotism, iar cel ce alege să îmbrace haina militară și își asumă, prin jurământ, că va apăra țara chiar cu prețul vieții, nu poate fi decât un patriot autentic. Incursiunea în istoria militară a României este un fragment din educația de calitate pe care dorim să le-o oferim elevilor noștri.

LECȚIE-VIZITĂ ÎN PORTUL MILITAR CONSTANȚA

Elevii de anul II ai Școlii Militare de Maștri Militari a Forțelor Navale au avut parte joi, 5 noiembrie, de o lecție-vizită, la navele militare din Portul Constanța.

Sub îndrumarea și explicațiile oferite de instructorii militari, elevii au făcut tururile fregatelor „Regele Ferdinand” și „Mărășești”, unde au vizitat compartimentele specifice fiecărei specialități pe care o studiază în școală. De asemenea, au avut ocazia să urce la bordul unui dragor maritim și să adreseze întrebări echipajului.

Nu a scăpat nevizitată nici nava-școală „Mircea”. Elevii militari au primit un tur complet, însoțit și de explicații despre atribuțiile pe care le au, de obicei, cadetii pe durata marșurilor de instrucție. Anul acesta, în contextul restricțiilor impuse de pandemia de SARS-CoV 2, elevii militari nu au avut șansa de a experimenta frumoa-

sele tradiții marinărești specifice bricului „Mircea”, despre care se spune că reprezintă fundamentul pregătirii fiecărui marinar militar.

Lecțiile-vizită la nave constituie un punct important în procesul de pregătire al elevilor, fiindcă astfel, tinerii au ocazia să intre în contact cu maștri militari și cu ofițeri, să audă de la aceștia explicații și să cunoască, la prima mână, echipamentele și specificul fiecărui tip de navă și al misiunilor pe care acestea le îndeplinesc.

Weekend de relaxare pentru elevii militari la Microrezervația din Constanța

Vremea mohorâtă și cerul plumburiu de noiembrie nu au putut umbri și entuziasmul elevilor de anul II ai Școlii Militare de Maștri Militari a Forțelor Navale, care, după două luni de cursuri și de stat în cazarmă fără permisi și învoiri, s-au bucurat, în weekend, de frumusețea peisajelor și de liniștea relaxantă oferite de Microrezervația din cadrul Complexului Muzeal de Științe ale Naturii din Constanța.

Zebrele, căprioarele, ursul cu trompă, păunii și fazanii, cocoșii zgomotoși cu penajul lor deosebit, porcușorii mistreți simpatici și zburdalnici, dar mai ales caii, i-au încântat peste măsură pe elevii militari, care i-au fotografiat, i-au mângâiat, iar ca un schimb pentru energia pozitivă pe care le-au transmis-o, viitorii maștri militari de marină au promis să se întoarcă să mai viziteze animăluțele,

de îndată ce restricțiile impuse de pandemie o vor permite.

Vizita la microrezervație a pus punct săptămânii „Școala Altfel”, de anul acesta, în contextul căreia, elevii militari au mers în vizită la navele militare din Portul Constanța și au organizat, în interiorul unității, competiții de șah și de fotbal.

*Uneori, adevărata vocație și fericirea poartă
culori de camuflaj*

MAMĂ ȘI FIICĂ, ÎN SLUJBA ARMELOR

Fruntaș Carla Toma de la Centrul Zonal de Selecție și Orientare Constanța și elev Alina Toma, de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale ne vorbesc despre emoția depunerii Jurământului Militar din ipostazele de mamă și fiică.

După ce ani la rând a lucrat în comerț și ca dispecer, la 35 de ani, viața a surprins-o pe Carla Toma, iar opțiunile de carieră ale ficei sale au ajuns să îi schimbe ei parcursul profesional. În 2016 a jurat să apere Patria chiar cu prețul vieții, privindu-și fericirea ogindită în ochii ficei sale. La patru ani distanță, rolurile s-au inversat. Motivată de reușita mamei, fiica a găsit determinarea de a îmbrățișa și ea, cu toată convingerea, cariera armelor, ca viitor maistru militar de marină.

Vă invităm să citiți un dialog sincer despre cele mai profunde emoții, despre satisfacțiile carierei militare și despre cum îți poți găsi fericirea și adevărata vocație în cele mai neașteptate moduri.

- Cum v-ați hotărât să urmați o carieră militară?

Fruntaș Carla TOMA: M-am decis în momentul în care fiica mea a venit acasă de la școală și mi-a spus: «mami, eu vreau să merg să dau examen pentru Colegiul Militar de la Breaza». Dar timpul era foarte scurt, mai era doar o lună de zile pentru înscrieri, așa că a doua zi am plecat la Centrul Militar Zonal. Nu știam exact ce mă așteaptă, ce trebuie să fac. Am fost, ne-am interesat... În momentul în care am ajuns la Biroul de Informare Recrutare era ușa întredeschisă și era acolo un domn, mai în vârstă, care întreba dacă la vârsta dumnealui mai poate să intre în armată. Eu, în momentul acela, fiind lângă ușă și auzind, involuntar, dispușă, am zis «wow! Oare este posibil să ajung și eu militar?» Cred că a fost visul meu dintotdeauna, doar că nu prinsesem încă momentul oportun. Am intrat apoi la domnul recrutor și în momentul acela uitasem că venisem să întreb pentru fiica mea, am întrebat mai întâi pentru mine, recunosc. Mi se părea

totul un vis.
Am mers
primul
întâi
acolo

toate informațiile și m-am apucat de antrenament.

- Nu v-a fost greu să vă pregătiți pentru probe sportive așa stricte?

Fruntaș Carla TOMA: A fost foarte greu. Necesită mult timp de pregătire. Cel puțin cei 2.000 de metri de alergare de rezistență au fost o reală provocare pentru mine. Aveam și serviciu, lucram ori în ture de dimineață, ori în ture de seară, veneam de la serviciu, găteam și plecam la stadion pentru antrenament. Mă întorceam apoi la treburile casnice, iar a doua zi o luam de la capăt și tot așa. În primul an am picat la proba de rezistență cu 15 secunde, aveam o întindere la piciorul drept, am alergat pe suprafață dură, iar acest lucru mi-a pus o oarecare piedică, deși eu m-am străduit să mă încadrez în timp. Am ajuns acasă, după probe, iar a doua zi, când a trebuit din nou să merg la serviciu, am simțit că intru în depresie pur și simplu. Am zis «Nu! Am ajuns până aici și voi continua». Și am luptat. Am ajuns până la momentul în care erau 38 de grade afară, la ora 12 și jumătate, și am scos 09,22 min. la proba de alergare de rezistență; nici mie nu mi-a venit să cred. Alina era dincolo de gard și mă striga, îmi făcea galerie, iar eu atunci auzeam numai vocea ei și pur și simplu simțeam că voi reuși.

- Alina, pentru tine cum a fost să asisti la procesul de pregătire al mamei tale pentru a deveni soldat gradat profesionist și cum ai trăit tu momentul reușitei ei?

Elev Alina TOMA: Au trecut patru ani de atunci. M-am bucurat mult să îi fiu alături și s-o pot încuraja, mai ales în ziua probei, când, în afară de faptul că distanța de parcurs era foarte mare, era și foarte, foarte cald!

- Ce a urmat după ce ați promovat etapele de selecție?

Fruntaș Carla TOMA: Am plecat la Craiova, acolo am urmat cursurile de specializare. A fost din nou o perioadă dificilă, pentru că a trebuit să plec de acasă, dar cu susținerea familiei totul a decurs foarte bine. Mai greu

cred că a fost pentru Alina, fiindcă la o săptămână după ce am plecat eu, a trebuit să plece și soțul meu. Ea a rămas singură acasă, pentru prima dată, fiindcă până atunci prezența mamei a fost constantă, tatăl fiind mai mult plecat în străinătate cu serviciul... Noi practic am crescut amândouă. Eram foarte tânără când m-am căsătorit, la 18 ani...

- Știu că ați depus jurământul militar în 2016, la vârsta de 35 de ani.

Fruntaș Carla TOMA: Da, și acum țin minte emoția de atunci și îmi provoacă în continuare o stare de fericire. Eu niciodată nu m-am trezit cu zâmbetul pe buze când plecam la serviciu. Niciodată! În momentul în care am ajuns să intru în sistem și am avut prima zi de muncă acest lucru s-a schimbat. M-am trezit pur și simplu zâmbind și mi-am spus: «Doamne, se întâmplă ceva! Este exact ceea ce îmi doream să fac dintotdeauna și faptul că port uniformă militară este ceva suprem».

- La ce unitate activați acum și pe ce funcție?

Fruntaș Carla TOMA: Eu sunt radiotelegrafist la nava 274 (n.red. Puitorul de mine și plase „Viceamiral Constantin Bălescu”), dar sunt detașată la Centrul Zonal de Selecție și Orientare Constanța.

- Ați fost și în misiunea de șase luni a puitorului, de la începutul acestui an?

Fruntaș Carla TOMA: Nu, nu am fost, din păcate. Mi-aș fi dorit, ar fi fost o experiență cu adevărat deosebită, dar, totodată, Alina trebuia să susțină examenul de bacalaureat și probele pentru Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale și îmi doream din tot sufletul să fiu acasă, să îi fiu alături, așa cum și ea mi-a fost mie. M-am antrenat cot la cot cu ea, deși, recunosc, la un moment dat m-a lăsat în urmă și n-am mai putut s-o ajung. A fost un sentiment plăcut să pot alerga alături de ea și să îi pot spune «uite, dacă eu pot, poți și tu».

- Vorbiți-ne puțin și despre perioada pe care ați petrecut-o la navă?

Fruntaș Carla TOMA: Pentru mine a fost o perioadă frumoasă, chiar îmi doresc să revin la navă la un moment dat. Nu știu exact când, dar nu exclud posibilitatea. Eu nefiind plecată niciodată într-o misiune mai lungă de câteva zile, nu mi s-a părut nimic greu, din contră, mi s-a părut wow! Chiar dacă marea a fost de gradul 4-5, mi s-a părut o experiență frumoasă. La vremea respectivă, eram singura femeie de pe navă și eram respectată de colegi. Chiar pot spune că aveau grijă de mine, să mă includă în activitățile lor, să fiu prezentă, iar pentru acest lucru și eu am tot respectul pentru dumnealor și sunt momente când îmi este dor de ei.

vale?

Elev Alina TOMA: Eram clasa a VIII-a când la școala mea au venit doi reprezentanți ai Colegiului Militar de la Breaza și ne-au întrebat dacă ne-ar plăcea să susținem admiterea la o școală militară, dacă ne-ar surăde să intrăm în sistem. Eu aveam o idee despre ce ar însemna asta, despre ce ar presupune, dar nu făceam o prioritate din asta. În schimb, în timpul acelei prezentări de ofertă educațională, am simțit că îmi doresc asta, că mă regăsesc în ceea ce prezentau dumnealor. La pauză am sunat-o imediat pe mama și i-am spus că eu vreau să dau admitere pentru un liceu militar. Ea a fost

aici, elevă în anul I a Școlii Militare de Maiștri Militari de Marină, în ziua depunerii Jurământului Militar!

- Exact despre asta vreau să vorbim. Doamna fruntaș Toma, cum vă amintiți ziua în care dumneavoastră ați depus Jurământul Militar și ce comparație puteți face între acea zi și cea de astăzi, când fiica dumneavoastră a rostit legământul sacru față de țară și popor?

Fruntaș Carla TOMA: În momentul în care am depus Jurământul Militar, emoțiile au fost mari. Cota cea mai înaltă a fost când eram în formație, alături de colegii mei, și am

- Alina,ți-ar plăcea ca, după absolvire, să primești repartiție pe aceeași navă ca și mama ta?

Elev Alina TOMA: În primul rând îmi doresc să ajung la o navă, dar la o navă cu misiuni frecvente. Încă nu am avut timp să prospectez pe ce navă mi-ar plăcea să lucrez, dar nu exclud nici posibilitatea să aleg repartiție la 274, dacă se va putea.

- Alina, am aflat cum a luat mama decizia să îmbrace haina militară. Spune-ne care a fost povestea ta! Ce te-a determinat să alegi o carieră în Forțele Na-

încântată și a spus că începem imediat antrenamentele. Mai era o lună până când avea loc susținerea probei fizice, dar eu nu eram foarte pasionată de educația fizică. M-am antrenat totuși, am trecut cu brio de traseul aplicativ, de proba de alergare de rezistență, am promovat și examenul psihologic, dar nota finală nu mi-a fost favorabilă. Erau doar 20 de locuri disponibile și nu m-am încadrat, notele fiind foarte mari. Am continuat la un liceu civil, dar am rămas cu dorința ca după aceea să susțin admiterea ori la Academia Navală, ori la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Și iată-mă acum

văzut-o pe Alina. Era pentru prima oară când mă vedea îmbrăcată în uniformă. Pur și simplu mi s-au înmuiat genunchii. A fost o trăire atât de intensă, eram mândră și fericită în același timp. Iar s-o văd pe fiica mea în momentul în care a depus ea jurământul a fost chiar mai copleșitor. Deși nu credeam că este posibil, emoțiile au fost mult mai mari. Am vrut să îi fac o fotografie cu telefonul, dar îmi tremurau prea tare mâinile. A fost un moment suprem. Sunt atât de fericită că și ea a ajuns să trăiască momentul acesta atât de intens pentru orice militar.

- Alina, tu ce poți spune? Cum a fost să asisti la jurământul mamei tale și cum a fost să fii chiar tu în postura aceasta?

Elev Alina TOMA: Frumos! Până s-o văd pe mama mea în formație pentru prima oară, nu mai avusesem contact cu mediul acesta. Nu văzusem pe viu o defilare, nu avusesem niciodată atâția militari în fața ochilor... Îmi pare rău că astăzi nu am avut și noi parte de o defilare, dar acestea sunt condițiile impuse de pandemie. Oricum, mă simt norocoasă că întâmplarea a făcut s-o pot avea alături pe mama mea, chiar dacă întreaga ceremonie s-a desfășurat fără public, într-un cadru restrâns, cu multe măsuri de siguranță sanitară. Am avut emoții și am fost cu atât mai motivată să rostesc jurământul din toată inima, știind că mă aude și mă privește în primul rând mama.

- Despre experiența de până acum de la școală ce poți spune? Este greu pentru o fată? Te regăsești în alegerea pe care ai făcut-o?

Elev Alina TOMA: Până acum a fost interesant. Pot spune că este mai ușor decât mă așteptam. Mi-au plăcut foarte mult ședințele de tragere. Am nimerit cu pistolul Carpați de două ori punctajul maxim. Am fost foarte mândră. Când m-am văzut acolo cu muniție reală a fost ceva wow, ceva foarte nou, dar și ceva care te responsabilizează și te maturizează într-un fel. Mi-a plăcut, am fost foarte încântată. Îmi place foarte mult când ne adunăm toți, la apel, în formație, îmi place când exersăm pasul de defilare, îmi place cum ne înțelegem cu toții între noi. Ne ajutăm mereu unii pe alții, ne purtăm de gri-

jă unul altuia, acum înțeleg de ce se vorbește despre «marea familie» în care intri atunci când optezi pentru cariera militară. N-am crezut că mă voi acomoda atât de repede, eu acasă fiind destul de răsfățată. Micul-dejun servit la ora 10:00, cu muzică, acasă, s-a transformat acum în deșteptare la ora 5:50, înviorare... Seara avem ora de stingere, pe care trebuie neapărat s-o respectăm. Condițiile din școală sunt foarte bune. Singurul inconvenient, dacă ar fi să numesc unul, este că suntem carantinați în unitate. În contextul epidemiei de Covid 19, nu mai avem permisiuni și învoiri decât în cazuri excepționale și este un pic dificil să stăm atât de mult timp departe de familie, de prieteni. Dar totul face parte din noul mod de viață pe care l-am ales.

CETACEELE

Cetaceele sunt mamifere adaptate complet la viața acvatică. Mediul acvatic a impus mamiferelor un corp în formă de torpilă sau pisciform și membrele anterioare sunt transformate în lopeți, cu o codă musculoasă lătită așezată în plan orizontal, majoritatea lor au o înotătoare dorsală lipsită de schelet osos, iar pielea este lipsită de păr. Odontocetele (cetaceele cu dinți) au craniul asimetric, partea dreaptă fiind mai mare; membrele sunt pentadactile; în gură se găsesc totdeauna dinți, uneori numai 2 sau 4, alungiți, de cele mai multe ori însă există numeroși dinți, la delfinul comun ajungând până la 260. Au o singură deschidere nazală exterioară și nu au nervi olfactivi.

Delfinii pe lângă alte cetacee, fac parte din încrengătura Chordata. Cele mai apropiate rude vii ale cetaceelor sunt hipopotamii care s-au abătut cu 40 de milioane de ani în urmă.

Originea numelui

Denumirea provine din greaca veche δελφίς (delphís - delfin), cuvânt înrudit cu δελφύς - delphys (buric). Prin urmare, numele acestui animal poate fi interpretat ca „pește cu buric”.

În Marea Neagră sunt menționate trei specii de delfini: marsuinul (*Phocoena phocoena relicta*), delfinul comun (*Delphinus delphis ponticus*) și afaulinul (*Tursiops truncatus ponticus*) care aparțin grupelor taxonomice Pinnipedia, fam. Phocidae și Cetacea (Odontoceti), fam. Phocoridae și Delphinidae.

Marsuinul (*Phocoena phocoena relicta* Abel)

Marsuinul (focena sau porcul de mare) este cel mai mic cetaceu din Marea Neagră. Este un animal sociabil care trăiește în grupuri mici de 2 – 5 exemplare, reunindu-se uneori în grupuri mai numeroase pentru hrănire sau migrație.

Corpul marsuinului este fusiform, mai gros în zona pieptului.

Lungimea subspeciei „relicta” din Marea Neagră este de 1,35 – 1,6 m (spre deosebire de marsuinii din Atlantic, a căror talie atinge frecvent 1,8 m). Greutatea medie a marsuinului din bazinul pontic este de circa 40 kg, greutatea maximă atingând 65 kg. Femelele sunt mai mari decât masculii. Botul este oarecum obtuz, iar ochii sunt mici și dispuși lateral. Pe fiecare maxilar are un număr de circa 50 de dinți, în general lățiți către vârful. Are 4 aripioare înotătoare, din care 2 pectorale, una dorsală triunghiulară și prea puțin recurbată și una codală, relativ mică în raport cu mărimea corpului.

Culoarea variază de la negru-cenușiu lucitor pe spate, la alb-gri pe abdomen. Pe flancuri aceste culori se întrepătrund cu neregularitate.

Ating maturitatea sexuală la vârsta de 3 – 4 ani. Împerecherea începe în luna iulie și durează până în octombrie. Perioada de gestație este de 10,5 luni iar lungimea puiului la naștere variază între 60 și 80 cm. Este alăptat până la 4 – 6 luni, după care începe să consume pește alături de exemplarele mature.

DIN MAREA NEAGRĂ

Longevitatea este estimată, obișnuit la 8 – 12 ani, rar până la 15 – 16 ani.

Marsuinii sunt ihtiobentofagi, hrănindu-se cu pești și nevertebrate (cambulă, calcan, guvizi, aterină, gasteropode etc.). Se scufundă după hrană, în general până la adâncimi de 20 m.

Delfinul comun (*Delphinus delphis ponticus* Barabasch-Nikiforov)

Delfinul comun trăiește în toate apele marine, temperate și tropicale. Este întâlnit de obicei în zonele de larg, în grupuri numeroase. În apele teritoriale românești ale Mării Negre este prezent tot timpul anului. Grupuri de 10 – 15 indivizi, cupluri sau exemplare izolate se apropie de coastă mai ales vara, în luna august.

Această specie are corpul suplu cu lungimea de 1,8 – 2,6 m și o greutate de la 75 kg până la 135 kg. Subspecia „ponticus” din Marea Neagră atinge o lungime de 1,5 – 1,8 m și

o greutate de 55 kg, excepțional 100 kg. Înotătoarea dorsală este triunghiular-curbată, ascuțită și localizată în mijlocul spatelui, de culoare gri-închis spre negru cu marginea mai închisă. Înotătoarele pectorale sunt lungi și subțiri și ușor curbate sau ascuțite. Înotătoarea codală este ascuțită la vârfuri cu o mică creștătură în centru.

Modelul coloristic al delfinilor comuni este cel mai complex întâlnit la cetacee. Spatele este gri-închis spre negru, de la vârful capului spre coadă închizându-se într-un V pe ambele părți sub înotătoarea dorsală. Părțile laterale sunt gri-deschis spre coadă și galben-bronz de la înotătoarea dorsală spre cap formând un model de clepsidră. Abdomenul este alb. În jurul ochilor se găsesc cercuri de culoare închisă legate între ele printr-o linie neagră care traversează capul prin spatele rostrului și o altă dungă de la fălci până la înotătoare.

Străbate distanțe considerabile (270 – 370 km în 48 ore), deplasându-se cu o viteză obișnuită de 9 – 12 km/oră, dar poate atinge și viteze maxime de 50 – 60 km/oră.

La delfinul comun, maturitatea sexuală este atinsă de femele la vârsta de 2 – 7 ani și de masculi la 3 – 12 ani (în funcție de populație și de locul unde trăiește). Perioada de împerechere durează din iulie până în decembrie, iar perioada de gestație este de 10 – 11 luni. La naștere puii au o lungime de 70 – 100 cm și o greutate de 10 kg. Se hrănesc cu lapte matern până la 19 luni (5 – 6 luni la subspecia din Marea Neagră), după care încep să consume pești mici care trăiesc în cânduri, la fel ca și adulții. Durata maximă de viață a speciei este de 30 – 35 de ani, în Marea Neagră 20 – 22 ani.

Sunt ihtiofagi și vânează în grup. Se hrănesc cu pești pelagici de talie mică (șprot, hamsie, stavrizi etc). Delfinii comuni au fost văzuți lucrând în grupuri pentru a aduna peștele. Ca multe alte specii de delfini, se folosește de activitatea umană, hrănindu-se cu peștele care scapă din năvoade sau este aruncat de pescari.

>>>

Afalinul (*Tursiops truncatus ponticus* Barabash-Nikiforov)

Afalinul (delfinul cu bot ca de sticlă sau delfinul cu bot gros) este probabil cel mai cunoscut cetaceu, din cauza prezenței lui în rezervațiile marine și centrele de cercetare, această specie fiind foarte flexibilă în comportament.

Este un delfin relativ robust, de obicei având un rostru scurt și butucănos (de aici și denumirea englezească de „bottlenose” – delfin cu nasul ca o sticlă), cu maxilarul inferior mai lung decât cel superior. Pe fiecare maxilar se află 40 – 52 de dinți tronconici și bine ascuțiți. Afalinul (ca și delfinii albi) are o mai mare mobilitate cervicală, față de oricare alt delfin, pentru că 5 din cele 7 vertebre ale gâtului nu sunt sudate. Înotătoarea dorsală este înaltă și curbată, aflându-se aproape de mijlocul spinării. Lobii înotătoarei codale sunt lați și curbați având o creștătură mediană adâncă. Aripioarele laterale sunt de mărime mijlocie și ascuțite.

Lungimea corpului este cuprinsă între 2,5 – 3,8 m la masculi și 2,3 – 3,2 m la femele. Greutatea exemplarelor mature variază între 136 și 635 kg. Subspecia „ponticus”

din Marea Neagră are dimensiuni și greutate mai reduse (1,9 – 2,5 m și 150 – 200 kg, excepțional 400 kg).

Culoarea acestui delfin variază considerabil, dar în general este de la brun-cenușiu închis spre negru, cu reflexe violacee pe spate, până la cenușiu deschis, aproape alb, pe

burtă. Capul și botul sunt de obicei mai închise la culoare. Deasupra ochilor are câte o pată cenușie, rotundă.

Viteza pe care o atinge este de 28 – 33 km/oră. Pot rămâne în imersiune 15 minute, timp în care își reduc până la jumătate viteza ritmului cardiac. Se orientează prin ecolocație (emit ultrasunete la fel ca lilieci). Pot vedea în apă până la o distanță de 2 m. Îi lipsește simțul mirosului, compensat de un simț tactil deosebit de

sensibil, datorat receptorilor senzitivi numeroși, din piele.

Maturitatea sexuală diferă în funcție de populație, fiind cuprinsă la masculi între 9 – 14 ani și la femele între 5 – 13 ani. Perioada de gestație este de 12 luni. La naștere puii cântăresc între 14 – 20 kg și au o lungime cuprinsă între 80 – 140 cm. Nașterea poate avea loc în tot timpul anului cu perioade de apogeu, în unele zone în timpul primăverii. Puii sunt alăptați până la vârsta de 18 – 20 de luni și stau cu mamele lor până la trei ani, învățând să prindă pește, precum și alte lucruri importante.

Durata de viață este de circa 40 – 45 de ani la masculi și 50 de ani la femele.

Afalinul se hrănește cu pește, calamari și crustacee. Comportamentul de hrănire este divers, mergând de la coordonarea mai multor indivizi în efortul de a prinde prada, hrănire asociată cu pescuitul uman și până la urmări individual pește, în bancurile de pe fundul apelor. Un delfin adult poate consuma între 8 – 15 kg de pește zilnic. Mărimea grupurilor este de obicei mai mică de 20 de indivizi în apropierea țărmului, dar în larg au fost văzute grupuri de mai multe sute de exemplare.

Bibliografie:

Arhivă și lucru pe teren - S.E.O.P.M.M Oceanic-Club

Conf. univ. dr. Marius Skolka – *Paport de cercetare nr. 880/2004, Evaluarea biodiversității Dobrogei, Universitatea „Ovidius” Constanța;*

Mitică Georgescu – *Mamiferele sălbatice din România, Editura Albatros, București, 1989;*

Z. Feider, A. V. Grossu, St. Gyurko, V. Pop – *Zoologia vertebratelor, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1964;*

Traian Ceuca, Nicolai Valenciuc, Alexandrina Popescu – *Zoologia vertebratelor, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983;*

Vasile Ionescu – *Vertebratele din România, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1968;*

**Un material realizat de elev caporal Andrei GIBA, voluntar în cadrul
S.E.O.P.M.M. Oceanic Club**

LA MULȚI ANI DE ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI!

Ziua Națională a României este ziua în care cu toții, oriunde ne-am afla, ne celebrăm Patria. În 1918, românii au trăit emoția reîntregirii, iar de atunci, 1 Decembrie reprezintă idealul nostru, ca națiune, de a fi uniți și liberi.

Momentul în care ne găsim este un bun prilej să reflectăm la cum dorim să arate viitorul nostru. Contextul sanitar delicat pe care îl traversăm trebuie să fie pentru noi motivația de a lupta cel puțin cu aceeași însușire și determinare, pentru a ieși cu bine din această criză.

Este nevoie de implicarea fiecăruia dintre noi pentru ca viețile noastre să revină pe un făgaș normal. Nu putem permite crizei sanitare actuale să ne ia dreptul la educație. Prin jurământul militar ne-am asumat datoria de a nu capitula în fața niciunei dificultăți.

În vremurile neobișnuite de care avem parte și patriotismul capătă noi valențe. Este un act de patriotism să fim solidari și să ne apărăm sănătatea proprie și pe a celor din jurul nostru.

La 1918 a fost nevoie de voința și aportul unui întreg popor pentru a înfăptui un ideal. La fel ca atunci și acum este nevoie de un efort conjugat pentru a învinge un inamic invizibil, dar puternic și versatil.

Istoria ne învață că, fiecare generație a avut parte de o chemare care să aducă națiunea mai aproape de înfăptuirea sau de consacrarea unui ideal. Este rândul nostru să răspundem apelului istoriei, nu cu arma în mână, ci cu bune practici, cu disciplină și cu responsabilitate.

România Mare a fost creată prin jertfă și sacrificiu. Nouă ni se cere astăzi să ne sacrificăm confortul, un preț infim pentru un viitor curat. În această zi cu o însemnătate atât de puternică, să lăsăm gloria ostașilor români căzuți la datorie să ne călăuzească intențiile către decizii corecte și să ne motiveze ca, asemeni lor, să facem tot ce ne stă în putere pentru un viitor mai bun.

De Sărbători

dăruiește viață

Știați că... cea mai rară grupă de sânge este cea care nu se găsește atunci când un pacient are cea mai mare nevoie de ea?

Donarea de sânge a devenit un obicei constant al elevilor Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Experiența a fost repetată și la mijlocul lunii decembrie, când Centrul Regional de Transfuzii Sanguine din Constanța a lansat un nou apel privind criza de donatori. Ca de fiecare dată, elevii militari s-au bucurat să aibă ocazia ca, tocmai în preajma Crăciunului, să poată oferi darul vieții celor aflați în suferință, pe patul de spital.

După terminarea cursurilor online, un grup de elevi de anul I, dar și anul II, care locuiesc în Constanța, a luat decizia să meargă la Centrul Regional de Transfuzii Sanguine Constanța pentru a dona sânge, într-o perioadă în care, din nou, sistemul sanitar se confruntă cu o nevoie acută de resurse.

Exemplul lor a fost urmat și de colegi din alte județe, care, la fel, s-au prezentat la centrele de transfuzii din zonele lor de domiciliu pentru a oferi o mână de ajutor celor aflați în necesitate.

În România, doar 4 din 10 persoane susțin că au donat sânge cel puțin o dată în viață, prea puțin în comparație cu necesitățile spitalelor și ținând cont că o pungă de sânge poate fi păstrată cel mult 42 de zile înainte să expire, dacă nu este utilizată.

Oricine poate ajunge să fie implicat în lupta crucială pentru propria viață, iar resursa de a deveni speranța unui astfel de pacient ne curge fiecăruia permanent prin vene.

MARINARI MILITARI, AJUTOARE PENTRU MOȘ CRĂCIUN

Pe ulițele pe unde nici sania lui Moș Crăciun adesea nu încap, este o binecuvântare să ajungă, la pas, omul. În prag de Sărbători nicio casă nu trebuie să rămână neluminată de zâmbete și bucurie și nicio masă nu trebuie să rămână goală. De aceea, am ales să-i dăm o mână de ajutor lui Moș Crăciun și să livrăm noi câteva dintre cadourile pe care le pregătise pentru mai multe familii greu încercate din localitatea Nazarcea, județul Constanța.

În preajma sărbătorilor de iarnă, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a dat curs unui apel umanitar venit din localitatea Nazarcea, județul Constanța, unde zeci de familii își duc traiul zilnic la limita subzistenței.

Le-am aflat poveștile de la nea Nelu, proprietarul singurului magazin din sat, omul care, oricând are ocazia, își îndreaptă glasul către oamenii cu sufletul deschis. Am reușit, în mai puțin de o săptămână, să strângem o mulțime de donații de haine, jucării, dar și bani, care au fost folosiți pentru a cumpăra alimente care să umple mesele de sărbători ale familiilor greu încercate.

„Vreau să le mulțumesc tuturor celor care s-au implicat să doneze pentru aceste familii. Cu ajutorul lor am putut aduce un zâmbet pe chipurile chinuite și triste. Am donat alimente în valoare de 3400 de lei. Unii ne-au primit cu lacrimi în ochi, dar toți s-au bucurat enorm de mult. Le mulțumesc tuturor celor care au ajutat ca, împreună, să facem acelor oameni un Crăciun un pic mai frumos”, declară maistru militar clasa a II-a Marius Gabriel Tomița, coordonatorul acțiunii umanitare.

Am întâlnit în drumul nostru copii a căror singură năzuință este că Moșul, văzând că au fost cuminți, îi va răsplăti, de Sărbători, pe ei și pe părinții

lor. „Tati, ai spus că nu știi dacă vine Moș Crăciun! Uite că a venit!”, strigă o fetiță de nici 8 ani către tatăl său, vizibil emoționat.

Am trecut pragul unor case însuflețite doar de inimi de copii care cresc singuri, așteptând cu jind ziua în care părinții lor se vor întoarce de departe, de la muncă, pentru a se aduna din nou, cu toții, în jurul mesei de Crăciun. Am privit cu înfrigurare lacrima de pe obrazul unei bătrâne rămasă fără niciun sprijin la apusul vieții.

„Îmi este foarte greu să vorbesc despre ceea ce am văzut astăzi. M-a copleșit situația materială a acestor oameni. Sunt bucuroși că am putut face ceva pentru a-i ajuta”, afirmă elev militar Andrei Urluială.

„Este nedrept ca niște familii, niște copii atât de mici să trăiască în condiții atât de vitrege. Le-am dus jucării, iar când am văzut o fetiță care strângea la piept una dintre păpuși, nu mi-am mai putut stăpâni lacrimile.. Prețuim prea puțin ceea ce avem...”, crede elev caporal Bianca Sandu.

În tumultul vieții cotidiene, în vârtoarea evenimentelor care ne influențează existența, uităm cât de bogați suntem. Merită ca, măcar din când în când, să ridicăm ochii din pământ și să privim la cei din jur și înăuntrul nostru. Să ne lăsăm copleșiți de bucuria imensă care vine odată cu gesturile mici și să primim în suflet recunoștința și împăcarea generate de simplul gest de a da.

Elevi militari la Ștafeta Veteranilor INVICTUS 2020

Elevii militari Tudor Melinte și Claudiu Brindea s-au alăturat miercuri, 14 octombrie, grupului Invictus România, în cadrul celei de-a VII-a ediții a Ștafetei Veteranilor, eveniment organizat în contextul sărbătoririi Zilei Armatei Românei, pe 25 octombrie.

Cei doi viitori maiștri militari de marină au fost însoțiți la manifestarea sportivă dedicată eroilor și veteranilor neamului românesc de către comandantul batalionului de elevi, căpitan Marius Nazare, la rândul său veteran

al teatrului de operații Afganistan.

Acțiunea a presupus purtarea ștafetei reprezentate de una dintre culorile drapelului național pe trei trasee, care au ca destinație finală municipiul Carei, ultima brazdă de pământ românesc eliberată la 25 octombrie 1944.

Echipa de trei membri a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale a alergat pe traseul galben, care a luat startul pe 13 octombrie, la Tulcea, a ajuns pe 14 la Constanța, de unde voluntarii Invictus, inclusiv elevii militari, au alergat spre Călărași. Elevii militari au preluat ștafeta imediat după răsăritul soarelui, din dreptul monumentului eroilor „Independența” din parcul „Regina Maria” din Constanța.

După ce au alergat 20 de kilometri, elevii militari au predat ștafeta următoarei echipe, care și-a continuat traseul spre Carei pentru a întregi acolo simbolul tricolor.

În semn de recunoștință pentru gestul lor, cei trei reprezentanți ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au fost răsplătiți de către Șeful Statului Major al Apărării, general locotenent Daniel Petrescu, cu diplome și cu o medalie, acordate în contextul împlinirii a 161 de ani de la înființarea Statului Major al Apărării, dar și în contextul Zilei Veteranilor din teatrele de operații.

Răsplata faptelor bune

Deși ghetele lustruite ale elevilor militari n-au mai stat aliniate anul acesta, ca înainte, iată că Moș Nicolae nu a uitat de faptele bune pe care le-am făcut și ne-a răsplătit cu două nominalizări la secțiunea „Instituția de învățământ a anului”, în cadrul Galei Voluntarilor Constanța 2020, Ediția „La bordul voluntariatului în pandemie”, defășurată, de această dată, online.

Am primit recunoaștere pentru activitățile noastre susținute înainte de debutul pandemiei și, trebuie s-o spunem, anul acesta, cu toate restricțiile pe care le-am avut de respectat, ne-a lipsit acut starea de bine care ne încărca de fiecare dată când făceam ceva util pentru mediu ori pentru oamenii din jur, care aveau nevoie de sprijin.

Întotdeauna ne-am dorit, ca prin faptele noastre, să inspirăm și să dovedim că este ușor și la îndemână să faci bine, că orice gest, oricât de mic, dar corect și venit din inimă, poate face lumea un loc un pic mai bun!

Nu trebuie să aparții unei asociații de voluntariat pentru a purta corect masca de protecție și pentru a-i îndemna

și pe alții să procedeze la fel, pentru a nu arunca gunoi la întâmplare, pentru a dona sânge, pentru a planta un copac, pentru a ajuta un copil nevoiaș la teme, pentru a-i face piața unui bunic.

În spiritul sărbătorii Sf. Nicolae și de Ziua Internațională a Voluntariatului, vă îndemnăm să căutați, zi de zi, câte o fărâamă de bunătate în inimile voastre și să dăruiți din ea oricui are nevoie de o rază de speranță!

Prima impresie...

Am ridicat privirea și l-am văzut pe tatăl Cer, am coborât privirea și am văzut-o pe mama Mare. Acesta este universul militarilor la marină. Acesta a devenit și universul meu. Trecerea de la civil la militar nu este deloc ușoară. Mai ales pentru o artistă ce plutea pe valurile emoțiilor. Acum merg în pas de defilare, cu mândrie, în plutonul III al companiei care îmi va fi familie pentru următorii ani.

Aplauzele sălii, ce era în picioare la sfârșitul fiecărui spectacol, s-au transformat în sunetul pașilor de defilare, care stârnește emoții profunde de fiecare dată. Este și acesta un spectacol – altfel, dar deopotrivă de emoționant.

Am învățat ce înseamnă echipa, cât de mult contează fiecare membru al ei și mi-am dat seama că nu suntem doar simpli coechipieri, ci suntem o familie care se ajută la bine și la greu mereu.

Nu voi putea uita niciodată amestecul de senzații cu care am îmbrăcat prima oară haina militară, emoția trăită la auzul formulei «În numele patriei, îți înmânez arma!», moment în care am inspirat adânc și am strigat cu convingere și cu ochii în lacrimi «Servesc patria! ».

Dincolo de lumina din suflet și de mândria simțită, viața de militar presupune rezistență și tărie. Aici ne împletim armonios candoarea anilor tineri cu o instrucție cazonă.

Aici este locul unde se construiesc caractere”

Elena Iuliana Tudoran - elevă în anul I a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale

Str. Dezrobirii, nr. 80 Constanța 900234

Telefon: 0241.620.978; 0241.655650 –int.241/252

contact@smmmfn.ro

facebook.com/SMMMFnAIM – instagram.com/SMMMFnAIM

www.smmmfn.ro